

ישראל מארה

ק רחמים וועל
נולד בז' א אדר
תרפ"ב 1.3.22
נפל בז' ג תפס
תש"ח 10.7.48
מ.מ. 0016869

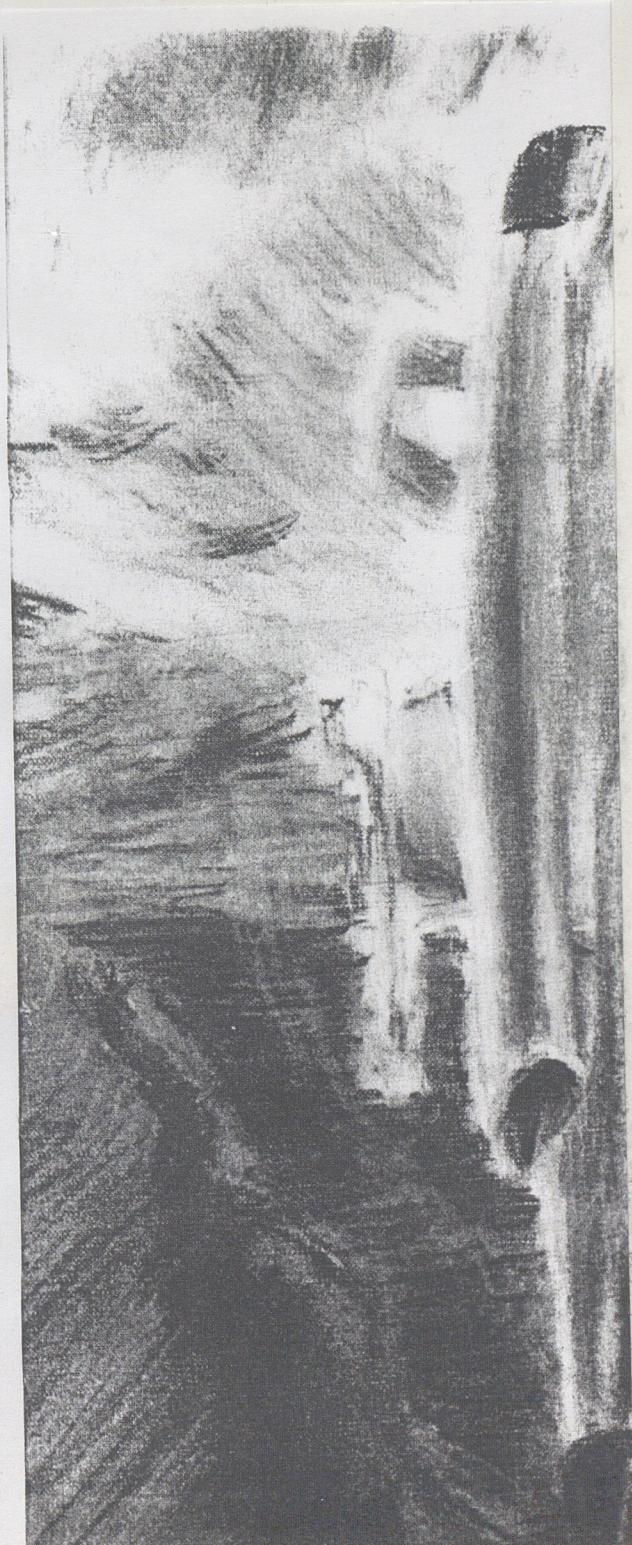
לפני המלחמה

ראיתי גבעות ירוקות
שמعتי ציוויל ציפורים
זכרתי שמים כחולים
טעמתי טעם של מים זכירים

חשבתי עלייך ילדה
חלמתי אותך יפה
געתי בך אשה
ואת פיתית אותה לאהבה

ואז כהבזק הברק
היהתי המומך
רציתי לברוח
אך לא היה לי כוח
ראיתי את הסופה
זתלי
כאבתי
צעקתי

ואיאפה את ילדה
היכן את אשה
לאן נעלמו הימים
שלפני המלחמה

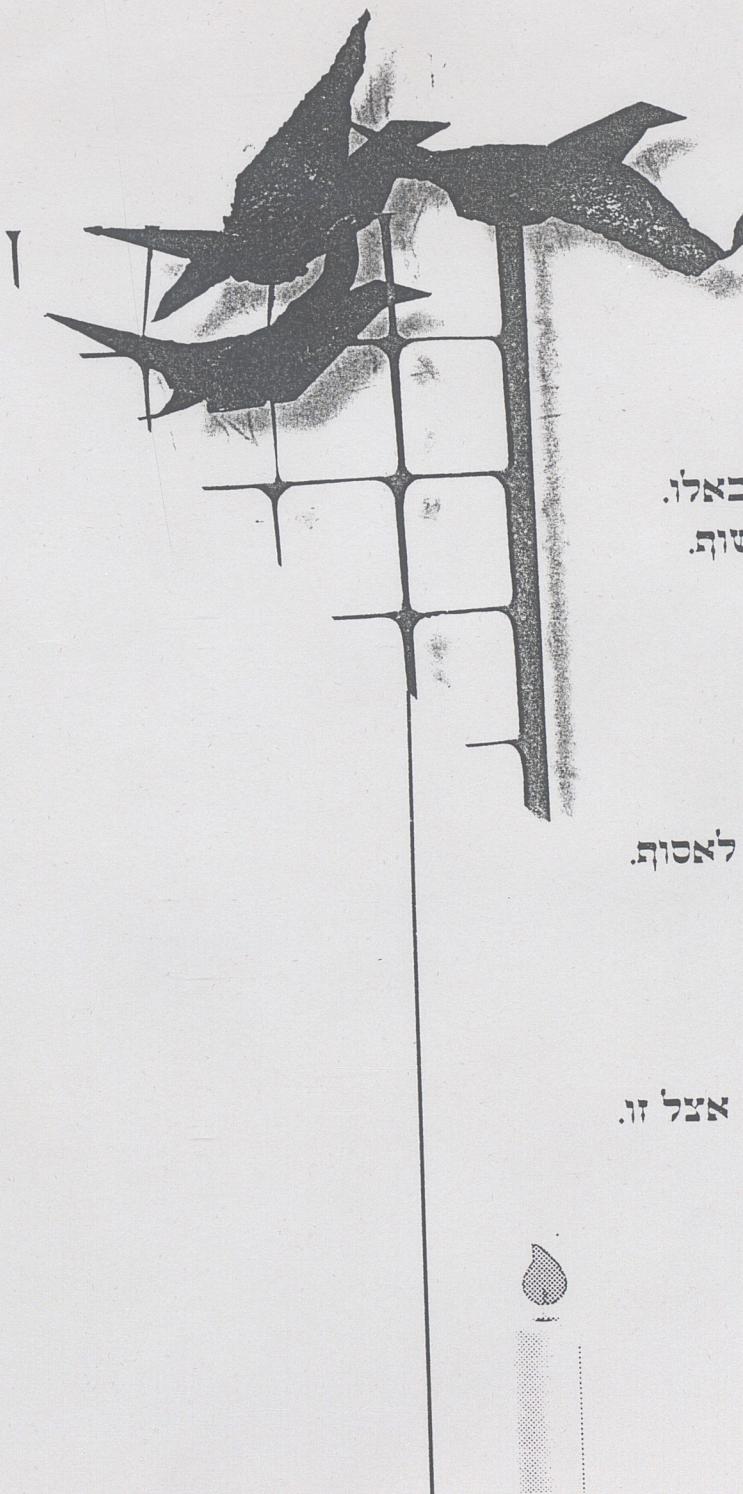
ישראל מזרחי

ישראל נולד בארכיל שבעירק. הוא למד שם בבייס ממשלתי בריטי ובבייס יהודי. בשנת 1924 עלה ארצה עם משפחתו וגרו בטבריה, במשר' שלושה חדשניים. מטבחיה עקרה המשפחה לבית-שאן למצוא את פרנסתה. שם למד ישראל בבייס משלתי, בריטי, ביחד עם התלמידים ערבים וגוצרים והצטיין בלמודיו.

בפרוץ המאורעות בשנת 1929 נאלצה המשפחה לברוח על נפשה ושבה לגור בטבריה. כאן, המשיך הנער ישראל למד בתי'ת עיש ג'יבו ליד קבר הרמב"ם.

לאחר שסיים את למודיו, עבד בפחנות ובמכונאות בי"אגד", ועבר לגור בתל-אביב. הוא התגייס לשורות "ההגנה", ובפרוץ מלחמת השחרור, נשלח לגיל העליוון. עם ההפוגה בקרבות, הספיק לבקר בבית הוריו בטבריה. הם לא ידעו, שהיה זה להם המפגש האחרון, שכן, עם תום ההפוגה חזר ישראל לשדה המערכת בשמיר הירדן ולא שב עוד. תקופה ארוכה לא ידעו את אשר ארע לו. הוא היה בבחינת נעדר. רק לאחר חדשניים אחדים נודע, שהוא נהרג בקרב במשמר הירדן. מאחר שלא ניתן היה לזהות את גופתו, נקבע ביחד עם רעיוו בראש פנה בקבר אחיהם.

ישראל הספורטאי, העלייז, החברותי, ישראלי אהוב החיים, לא יכול עוד היה לركום את מטכת חיליו, שנחטמה בקרב האכזרי.

כאה איזא

במה פרחים
במה דמעות
במה עצב
לראות אותך מתחכבים אלו באלו.
מבגים שרק הסוף יודע להשווות.

במה אדמה
במה רימה
במה עצב
לראות אותו לוחשות זו לו.
מוועקיות נערמות בנות שנבנעו לאcosa.

במה שאלות
במה תמיינות
במה עצב
לראות אותו מזעקות מפלט זו אצל זו.

ועד שנגייע אל ההוות
נדע במה עצב להגעי אליו.

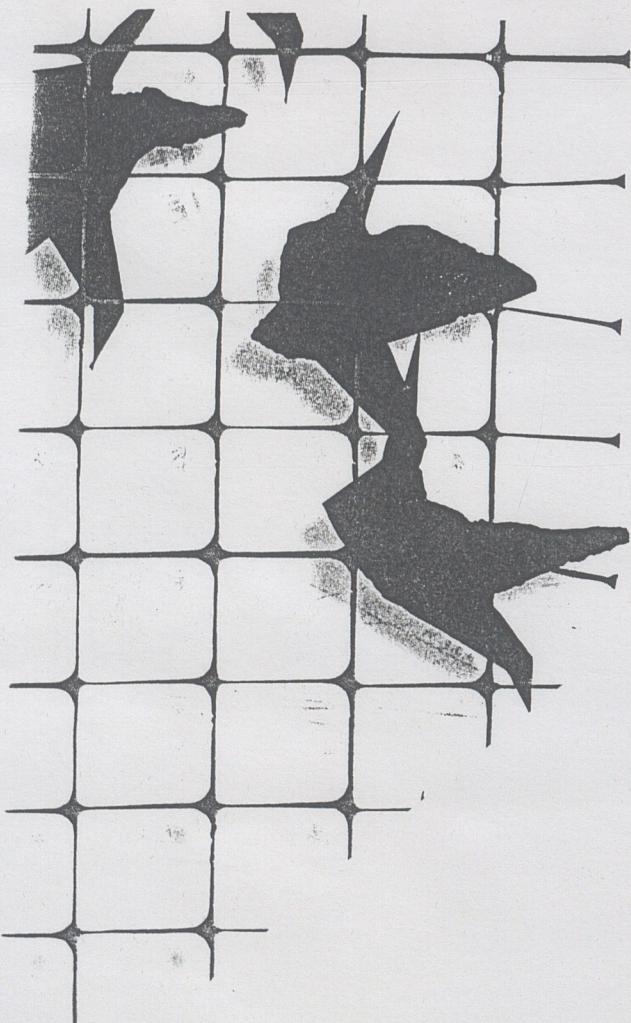
אין לי אָרֶץ אַחֲרֶת

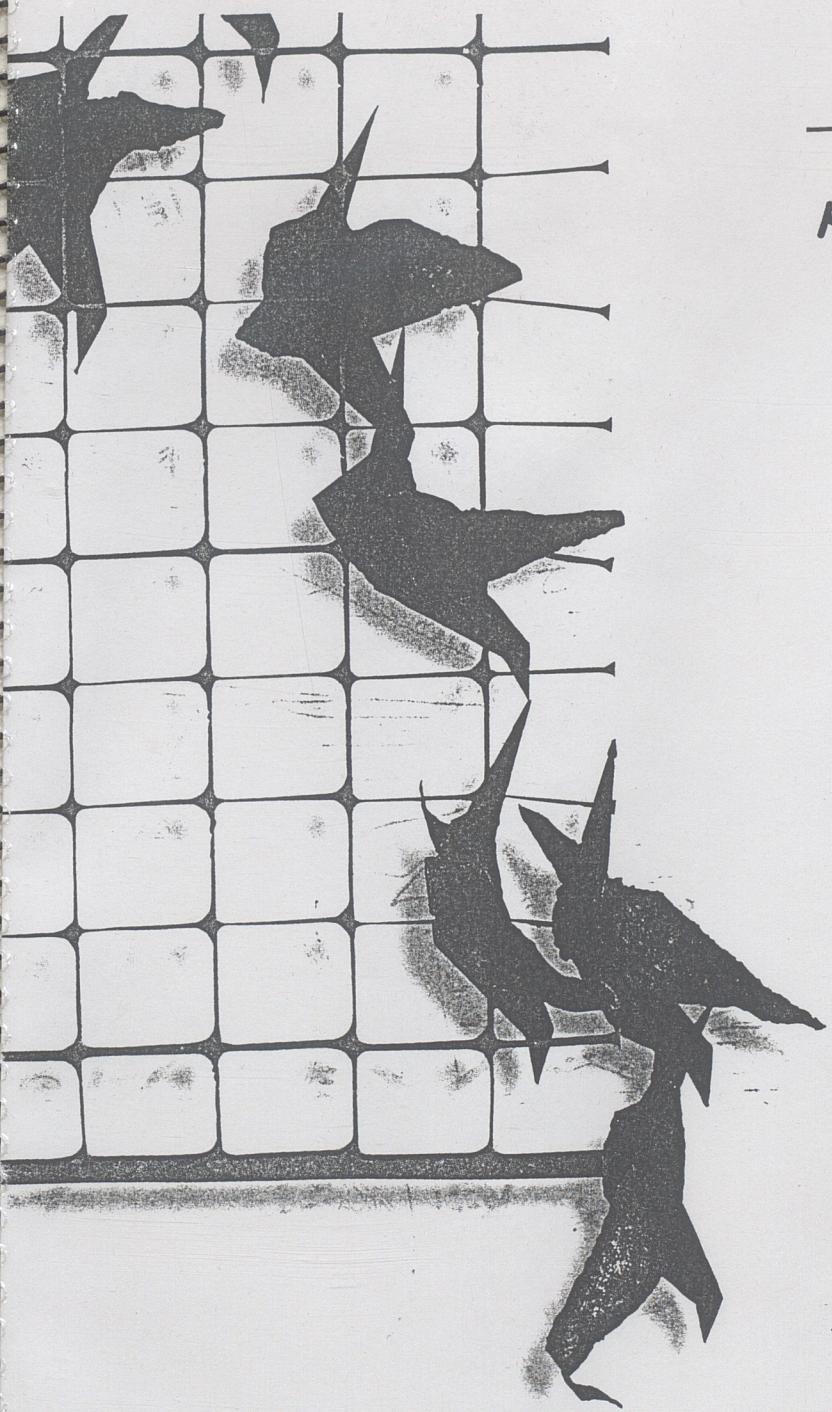
מלחין: אהוד מנור
הלחן: קוריין אלאל

אין לי אָרֶץ אַחֲרֶת,
גם אם אַדְמָתִי בּוּעָרָת
רֵק מֶלֶה בְּעִבְרִית חֹזְדָרָת
אֶל עֹרְקִי, אֶל נְשָׁמָתִי
בְּגֻפִּי כּוֹאָב –
בְּלִבִּי רָע –
כֹּאן הוּא בֵּיתִי.

לֹא אָשְׁתָּק
כִּי אַרְצִי שָׁנְתָה אֶת פְּנִימָה
לֹא אָוֹתֵר לָה
אַזְכִּיר לָה,
וְאַשְׁר כֹּאן בָּאָגִיה
עַד שַׂתְּפִקְחָ אֶת עֵינָה.

אין לי אָרֶץ אַחֲרֶת
עַד שַׂתְּחִידֵש יְמִיה
עַד שַׂתְּפִקְחָ אֶת עֵינָה.

בגילה נאחז

הבוקר שלך דוחר באדרום
מתגבר על עוז צומה
ומתעורר לקולות רסיסי האמת.

הבוקר שלך
אוסף שברי חלוב
מסתחרר ממעגל האימה
ונבנע להמשיך ברכמה.

הבוקר שלך
מדקלם שידי שלוב
והספרים
לצץ שמויות של קורבנות.

הבוקר שלך דוחר באדרום
בבל פיעב, הוא רק מהליית מקוב.